

Posudek vedoucího magisterské diplomové práce (VŠKP)

FaVU VUT v Brně, akad. r. 2012/2013

Student: Monika Lysá

Práce: TheodorPhoenix, 49 cm/3000 g

Zakončením studia na umělecké škole si aprobovaný student ujasňuje pozici uplatnění ve světě umění. To, že se někdo snaží zapojit do současného provozu je pro některé přirozené, převážně pro ty absolventy, kteří se s oním světem potýkali už během studií. Velká procento absolventů se však od světa umění odkloní, volna tvorba se pro ně stane marginální anebo upadne v naprosté zapomnění. Je to pochopitelné. Jde o to, aby se člověk ve své práci cítil dobře. Řada absolventů si však na základě svých studií může vytvořit svůj postoj vůči světu umění kritický. Monika si neklade žádné ambice, aby se stala součástí galerijního provozu. Umění je pro ni prostředníkem intimní komunikace mezi rodinou a nejbližšími přáteli. Monika se skvěle uplatnila ve světě designu a šperku. Její zaměstnání jí moc nedovolovalo navštěvovat školu pravidelně, a tak se její absence v kontinuálním přístupu ke kresbě projevila i na slabších klauzurních pracích. Její album je naopak k médiu kresby zodpovědné, hravé. Sám jsem k tvorbě fotoalb přívětivě nakloněn, můj tatínek zpracovával velmi vytříbeně tematická alba naší rodiny.

Zaměřila se na tvorbu deníku – rodinného alba své kamarádky, které se před čtyřmi lety narodil chlapeček. Deník není literatura. Deník je dejme tomu jakési hygienické zařízení, které i přesto má svoji výpovědní hodnotu. Podobu klasického alba s fotkami nahrazuje kreslenými ilustracemi. Říkám ilustracemi, protože kresby samy o sobě mají onu výpovědní hodnotu pro diváka, který nezná osobní vztah matky s dítětem, zřejmě zcestnou. Obrázky jsou založeny na konkrétních příbězích v životě matky a syna od prenatalního období až do současnosti. Některým morbidním motivům sám nerozumím i vzhledem k tomu, že jsem opět čerstvý otec našeho malého Pepy. Deník je určen konkrétně a pouze jim, stává se tak intimním rozhovorem. Monika je prostředníkem a tvůrcem nové možné události. Vznikal tak jakýsi časosběrný „dokument“, jehož funkce je otevřená pro budoucí doplňování a soužití matky se synem. Její album se stalo organickou sociální sochou. Monika je samostatná, schopná a ví co je Amerika. Já to taky vím a každý by to vědět měl. O to více se člověk v Brně může cítit více na tomto světě.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou A.

Václav Stratil, Brno 13. 6. 2013